

У золотавість триступневий спуск, —
Площина кожна — темп свій і сполуки
Тілістіш плями. Ранок так далеко.
Двигтять стіна — у прожилках топаз.

За межами речей валує пес.
Світ розсотавсь й — хапає ще за лікоть.
На аркуш списаний — пісок і злаки
Для тих, що — потім, схиблений копіст.

Розмило напрями, бажання, знаки.
Серед світил єдине людське око
Ще — вогник — крізь провалля і непевність.

У почуттях — на місці щему — повня,
Аж видно: в ядрах — з семипалих цифр
Усесвіту — на все буття — яйце.